

[Aksel Larsen.]

mener, at den argumentation er ikke til at skyde igennem, og den vil jeg ikke beskæftige mig med.

Men ellers vil jeg gøre hr. Niels Helveg Petersen opmærksom på, at han har hørt meget dårligt efter, og jeg har jo ellers fået attest af den fungerende finansminister for, at når jeg taler, kan man forstå, hvad jeg siger. Det, jeg anholdt hr. Niels Helveg Petersen for, og det, der fik mig til at bruge lidt stærke udtryk, var, at hr. Niels Helveg Petersen havde sagt, at Aksel Larsen foreslår altid og har altid foreslået lavere skatter og større udgifter. Det var om det, jeg sagde: det ved hr. Niels Helveg Petersen ikke er rigtigt. Vi er ikke sådan et skattenedsættelsesparti, som venstre og de konservative har været, indtil de nu kom i regering, og hvis han vil angribe nogle partier i den retning, så er det venstre og de konservative, han skal rette angrebet imod. Han sagde det om os i almindelighed. Vi kan godt diskutere de foreliggende forslag, men dér har jeg givet tilstrækkelig begrundelse for, at med den manglende forhandlingsvilje fra regeringens og regeringspartiernes side, vi har været ude for, har vi jo ikke anden udvej end at stille vore konkrete ændringsforslag for i det mindste at få noget, der kan ligne en debat om dem her i folketinget, og for at få en afstemning om dem.

Den fungerende finansminister stillede spørgsmålet, om jeg tror, en restauratør kan trues. Det ved jeg såmænd ikke, jeg har ikke så godt kendskab til restauratører, men jeg kunne jo forestille mig — det er bare en forestilling — at det er muligt, man har sagt til hotel- og restaurationsbranchen: hvis I ikke går ind på dette med den trinvis nedsættelse af restaurationsskatten, så får I slet ingenting. Og så kan man vel få restauratørerne og hotelværterne til at sige: godt, så frafalder vi det dér med hotelmomsen. Jeg ved ikke, om det er foregået sådan, og derfor sagde jeg med stor forsigtighed, om man har forlokket dem eller truet dem eller brugt andre midler. Men jeg vil tilføje til dette med hotelværelser, at efter min opfattelse er det at leje et værelse, hvor man skal sove om natten, eller som man skal bo i, en slags husleje, og husleje er fritaget for moms, og så synes jeg virkelig ikke, at man her skal have en undtagelses-

bestemmelse. Hr. Grünbaum har jo fuldkommen ret i, at her redresserer vi en fejl, der tidligere er begået, hvis vi nu fritager hotelværelser for moms.

Finansministeren er glad for den udtalelse, jeg har citeret, og så er jeg dobbelt glad for, at jeg har citeret den. Men jeg har ikke udtalt mig om, at Nationalbanken har kritiseret regeringen, udover at jeg formoder, at Nationalbankens foranstaltninger med hensyn til indførelse af obligationsrationering ad bagdøren og forhøjelse af diskontoen er noget, som reelt er en kritik af regeringens økonomiske politik. Jeg tror, ikke, jeg i den forbindelse nøjedes med at sige finanspolitik. Det, der var forholdet, var, at regeringen ville klare sagerne ved hjælp af finanspolitik, finanspolitisk stramning, og så ville den sørge for, at der blev rentenedsættelse, og der blev ingen obligationsrationering osv. Det kan regeringen naturligvis forhandle med Nationalbanken om og påvirke den. Det er da klart, at når Nationalbanken forhøjer diskontoen, så udsteder den ikke en proklamation om, at dette er vendt mod regeringen, så finder den en begrundelse og siger: i udlandet steg diskontoen, så må vi også sætte den i vejret. Men min mening om den sag er, at regeringen sandsynligvis ikke skulle have fået Nationalbanken til i sin tid at nedsætte diskontoen, og regeringen skulle ikke have ophævet obligationsrationeringen, men blot lempet den; så havde man sikkert været i en anden situation end den, man kom i nu. Men det er jo kun biting, i hvert fald i denne debat.

Så er der spørgsmålet om momsen, og hvad Aksel Larsen sagde i 1967, som ministeren husker så godt. Jeg håber, ministeren husker, at jeg sagde meget, meget andet end dette. For jeg ved da meget vel, at en omsætningsafgift er og kan være et godt konjunkturpolitisk middel, hvorimod punktskatter jo ikke i særlig grad er gode i den henseende; de er stive, og dér skal man igennem med en lov og forhøje eller nedsætte eller afskaffe eller indføre nogle nye. Men hvis ministeren husker så godt, så ved han, at jeg har brugt mange argumenter for momsen, bl. a. at det var en nødvendighed for overhovedet at komme i gang med den direkte skattereform, men også at den gav langt større muligheder for at kon-